

Чл. 338. Исполнението на търговските сделки трябва да се извърши и приеме въ опредѣления за това день прѣзъ работнитѣ часове по мѣстния обичай.

Глава II.

За продажбата.

Чл. 339. За условията, правното дѣйствие и видоветѣ на продажбата се прилагатъ правилата, прѣдвидени въ съответствующитѣ членове отъ Закона за задълженията и договоритѣ, съ слѣднитѣ изключения и прибавления.

Чл. 340. Ония прѣдложения за продажби, които очевидно сж отправени къмъ много лица, особено чрѣзъ испращание или съобщение на прејскуранти за цѣна или на складови бѣлѣжки, безъ изрично да сж обозначени стоката, цѣната или количеството, не се считатъ за задължителни.

Чл. 341. Ако цѣната трябва да се прѣсмѣтне споредъ тежестъта на стоката, ако нѣма друго съглашение или противенъ обичай въ мѣстото на исполнението, то тежестъта на обвивката (дарата) трябва да се спадне.

Относително това, какво може да се прѣсмѣта като тежина на обвивката или колко може да се приеме въ полза на купувача като излишъкъ на тежестъта, или най-послѣ, какво може да се иска за развалениѣ и неупотрѣбенитѣ части, важи договорътъ или търговскиятъ обичай въ мѣстото на исполнението.

Чл. 342. Въ отсъствие на друго съглашение или на мѣстенъ обичай, разноснитѣ, които сж свързани съ прѣдаванието, а особено съ мѣрението и тѣглението, сж въ